



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones ab Alexandro VIII. Innocentio XII. & Clemente
XI. editas

Luxemburgi, 1739

XXX. Contra surripientes, vel retinentes Hostiam consecratam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74715](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74715)

VI. Gratia sufficiens statui nostro, non tam utilis, quam perniciofa est, sic ut proinde merito possimus petere, *A gratia sufficiens: libera nos Domine.*

VII. Omnis humana actio deliberata est Dei dilectio, vel mundi: si Dei, Charitas Patris est; si Mundi, concupiscentia carnis, hoc est, mala est.

VIII. Necessè est infidelem in omni opere peccare.

IX. Re vera peccat qui odio habet peccatum mere ob ejus turpitudinem, & disconvenientiam cum natura rationali, sine ullo ad Deum offensum respectu.

X. Intentio, qua quis detestatur malum, & prosequitur bonum, mere ut Cælestem obtineat gloriam, non est recta, nec Deo placens.

XI. Omne, quod non est ex Fide Christiana supernaturali, quæ per dilectionem operatur, peccatum est.

XII. Quando in magnis peccatoribus deficit omnis amor, deficit etiam Fides, & etiamsi videantur credere, non est Fides Divina, sed humana.

XIII. Quisquis etiam æternæ mercedis intuitu Deo famulatur, charitate si caruerit, vitio non caret, quoribus intuitu licet beatitudinis operatur.

XIV. Timor gehennæ non est supernaturalis.

XV. Atteritio, quæ gehennæ, & pœnarum metu concipitur, sine dilectione benevolentia Dei propter se, non est bonus motus, ac supernaturalis.

XVI. Ordinem præmittendi satisfactionem absolutioni, induxit, non politia; aut institutio Ecclesiæ, sed ipsa Christi lex, & præscriptio, natura rei id ipsum quodammodo dictante.

XVII. Per illam praxim mox absolvendi, ordo pœnitentiæ est inversus.

XVIII. Consuetudo moderna quoad administrationem Sacramenti Pœnitentiæ, etiamsi eam plurimorum hominum sustentet auctoritas, & multi temporis diuturnitas confirmet, nihilominus ab Ecclesia non habetur pro usu, sed abusu.

XIX. Homo debet agere tota vita pœnitentiã pro peccato originali.

XX. Confessiones apud Religiosos factæ, ple-ræque, vel sacrilegæ sunt, vel invalidæ.

XXI. Parochianus potest suspicari de Mendicantibus, qui elemosynis communibus vivunt, de imponenda nimis levi, & incongrua pœnitentia, seu satisfactione, ob quæstum, seu lucrum subsidii temporalis.

XXII. Sacrilegi sunt judicandi, qui jus ad Communionem percipiendam prætentunt, antequam condignam de delictis suis pœnitentiã egerint.

XXIII. Similiter arçendi sunt a Sacra Communione, quibus nondum inest Amor Dei purissimus, & omnis mixtionis expers.

XXIV. Oblatio in Templo, quæ fiebat a B. Virgine MARIA in die Purificationis suæ per duos Pullos Columbarum, unum in holocaustum & alterum pro peccatis, sufficienter testantur, quod indigerit purificatione, & quod filius, qui offerebatur, etiam maculâ matris maculatus esset, secundum verba legis.

XXV. Dei Patris sedentis Simulacrum nefas est Christiano in Templo collocare.

XXVI. Laus, quæ deferitur Mariæ, ut Mariæ vana est.

XXVII. Valuit aliquando Baptismus sub hac forma collatus, *In nomine Patris, &c.* prætermis-sis illis, *Ego te baptizo.*

XXVIII. Valet Baptismus collatus a Ministro, qui omnem ritum externum, formamque Baptizandi observat, intus vero in corde suo apud se resolvit. *Non intendo facere, quod facit Ecclesia.*

XXIX. Futilis, & toties convulsa est assertio de Pontificis Romani supra Concilium Ecumenicum auctoritate, atque in Fidei quæstionibus decernendis infallibilitate.

XXX. Ubi quis invenerit doctrinam in Augustino clare fundatam, illam absolute potest tenere, & docere, non respiciendo ad ullam Pontificis Bullam.

XXXI. Bulla Urbani VIII. *In eminenti*, est subreptitia.

Quibus mature consideratis idem Sanctissimus statuit, & decrevit XXXI. Propositiones tamquam temerarias, scandalosas, male sonantes, injuriosas, hæresi proximas, hæresim sapientes, erroneas, schismaticas, & hæreticas respectivè, esse damandas, & prohibendas, sicut eas damnat, & prohibet, itaut quiconque illas, aut conjunctim, aut divisim docuerit, defenderit, ediderit, aut de eis etiam disputative, publice, aut privatim tractaverit, nisi forsan impugnando, ipso facto incidat in excommunicationem, a qua non possit (præterquam in articulo mortis) ab alio quacumque etiam dignitate fulgente, nisi a pro tempore existente Romano Pontifice absolvi.

Insuper districte in virtute Sanctæ Obedientiæ, & sub interminatione Divini Judicii prohibet omnibus Christifidelibus, cujuscumque conditionis, dignitatis, & status, etiam speciali, & specialissima nota dignis, ne prædictas opiniones, aut aliquam ipsarum ad praxim deducant.

Non intendit tamen Sanctitas Sua per hoc decretum alias Propositiones in majori numero ultra prædictas XXXI. jam exhibitas, & in hoc Decreto non expressas approbare.

Alexander Speronus S. Romane, & Universalis Inquisitionis Not.

Loco ✠ Sigilli.

Confirmantur, innovantur, declarantur, & ampliantur Constitutiones Inn. XI. aliorumque contra surripientes, vel retinentes Hostiam consecratam.

XXX.

Dicta Innoc. XI. Constitut. ed. fuit 1677. Mar. 29. Pont. 1.

ALEXANDER EPISCOPUS

Dat. 22. Dec. 1690. An. 2.

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

CUM alias a fel. recor. Innocentio Papa XI. prædecessore nostro emanaverint Literæ tenoris - INNOCENTIUS Episcopus Servus Servorum Dei, *Ad perp. rei memor.* Ad nostri Apostolatus auditum (*Reliqua vide suo loco*). Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo septuagesimo sexto quarto idus Martii Pontif. Nostri Anno Primo.

Constitutio Inn. XI.

§. 1. Hinc est, quod Nos tam execrandum scelus, ac nefariam temeritatem, quantum in Nobis est, cohibere, & propterea præinsertam, & quascumque alias tam Sacrorum Canonum, quam aliorum Romanorum Pontificum pariter prædecessorum Nostrorum Constitutiones, & Ordinationes favore Fidei Catholicæ, ac Officii Sanctæ Inquisitionis in præmissis, & circa ea quomodolibet emanatas confirmare, & respectivè declarare, ampliare, & extendere volentes, Motu proprio non ad alicujus super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex mera scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, ac de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium in tota Republica Christiana adversus hæreticam pravitatem Generalium Inquistorum a Sancta Sede Apostolica specialiter deputatorum consilio, hac nostra perpetuo valitura Constitutione, præinsertas Literas d. Innocentii prædecessoris, necnon prædictas Constitutiones, & Ordinationes, omniaque, & singula in eis contenta, & expressa, quorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis haberi volumus, eorundem tenore præsentium perpetuo confirmamus, & approbamus, & innovamus, easque inviola-

Scopus Pontificis in hac Const.

Confirmatio, & innovatio prædd. Constitutionum motu proprio edita.



Declaratio
& ampliatio
earumdem.
Nulla ex-
cipiuntur
personæ.

biliter, & incōcūsse servari volumus, & man-
damus.

§. 2. Et nihilominus omnes quascumque, & singulas personas, tam Sæculares, quam Ecclesiasticas, etiam Regulares cujuscumque Dignitatis, status, gradus, Ordinis, Congregationis, Societatis, & Instituti, etiam Societatis Jesu, & Sancti Joannis Hierosolymitani quibuscumque privilegiis, exemptionibus, & Indultis, etiam in corpore juris clausis munitas, & suffultas, speciali, ac etiam specialissima nota dignas, & eas, quæ nominatim, & individualiter exprimi debent, neque aliter, quam sub præscripto certæ formæ in generalibus, aut specialibus Constitutionibus includi, & comprehendi possunt, ac solent, nulla prorsus excepta, sub præserta Innocentii prædecessoris Constitutione prædicta comprehensas, & si quas ex eis pro tempore atrocissimi hujus criminis Reos esse constiterit, has omnibus, & singulis, tum antiquis, tum in dicta præserta Innocentii prædecessoris Constitutione innovatis, etiam quoad Ecclesiasticos degradationis realis, & traditionis brachio Sæculari penis omnino, & irremissibiliter obnoxias fuisse, & esse, cognitionemque prædicti sceleris contra eas ad Ordinarios Ecclesiasticos, & ad Inquisitores contra hæreticam pravitatem, qui juxta hujus nostræ, & aliarum quarumcumque ad favorem Fidei, & Officii Sanctæ Inquisitionis hujusmodi Constitutionum editarum formam, & tenorem procedere valeant, ac debeant private quoad alios quoscumque, spectavisse ac spectare, motu, scientia, deliberatione, potestatis plenitudine, & consilio pariter tenore præsentium declaramus, statuimus, atque decernimus.

Cognitio
hujus sceleris
privative
pertinet ad S.
Inquisitionem.

Comprehenduntur
etiam per se,
vel de mandato
retinentes,
vel alio
transferentes
Hostias.

§. 3. Insuper hac eadem Nostra perpetuo validura Constitutione iisdem motu, scientia, deliberatione, potestatis plenitudine, & consilio, memoratam præsertam dicti Innocentii Prædecessoris Constitutionem cum declarationibus, ac dispositionibus prædictis, omnibusque, & singulis superius expressis, & contentis, contra quoscumque, sive Sæculares, sive Ecclesiasticos, etiam Regulares, ut præfertur, expressos, qui dictas Hostias, vel particulas consecratas quocumque modo, etiam sive qualitate furti per se ipsos, vel alios quoscumque, aut de alterius mandato habuerint, seu retinuerint, vel alio transferre, seu transportare præsumperint, super quibus stari volumus judicio, & interpretationi præfatorum venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Inquisitorum, quibus pariter cognitionem super prædictis reservamus juxta casum, & personarum circumstantias, & qualitates cum iisdem penis, etiam traditionis brachio sæculari, eandem tenore præsentium ampliamus, & extendimus.

Clausula.

§. 4. Non obstantibus omnibus, & singulis illis, quæ memoratus Innocentius Prædecessor in suis Literis præsertis voluit non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Volumus autem, quod præsentibus Literæ, postquam ad valvas Ecclesiæ Lateranenæ, ac Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, nec non Cancellariæ Apostolicæ, & in Acie Campi Floræ per aliquem ex nostris Curforibus, ut moris est, publicatæ, & affixæ fuerint, omnes, & singulos, quos concernunt, ac concernent in futurum, perinde afficiant, & ardeant, ac si unicuique illorum personaliter intimatæ, & notificatæ fuissent, quodque illarum transumptis sive exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus tam in Judicio, quam extra illud ubique locorum fides adhibeatur, quæ ipsismet præsentibus adhiberetur, si ostensæ, & exhibitæ forent.

§. 6. Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc Nostrarum Confirmationis, approbationis, innovationis, voluntatis, mandati, declarationis, statuti, Decreti, reservationis, amplia-

tionis, & extensionis infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo nonagesimo, XI. Kal. Januarii Pontificatus Nostri Anno Secundo.

Confirmantur quædam Decreta Capituli Generalis Ord. Servorum B. M. V.

ALEXANDER PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Militantis Ecclesiæ regimini per abundantiam divinæ bonitatis, nullo licet meritorum nostrorum suffragio, præpositi, illa quæ pro felici, prosperoque Religiosorum Ordinum in Ecclesia Dei pie, sancteque institutorum, ac uberes bonorum operum fructus, aspirante superni favoris auxilio proferre jugiter satagentium gubernio, & progressu, provide, sapienterque constituta, & ordinata esse noscuntur, ut firma semper, atque inviolata persistant, libenter cum id a nobis petitur, Apostolici muniminis nostri præsidio constabilimus.

§. 1. Exponi siquidem nobis nuper fecit dilectus filius Prior Generalis Ordinis Fratrum Servorum Beatæ Mariæ Virginis, quod in Capitulo Generali dicti Ordinis, quod novissime, videlicet Mense Aprilis proxime præterito in hac alma urbe celebratum fuit, pro felici ipsius Ordinis, ejusque Fratrum regimine, & directione, edita, & facta fuerunt nonnulla Decreta tenoris qui sequitur, videlicet:

Decreta Capituli Generalis Fratrum Ordinis Servorum B. V. M. celebrati in Conventu Sancti Marcelli de Urbe die 30. Mensis Aprilis Anni 1690.

Primum, quod Festum Septem Dolorum B. M. V., quod ex Apostolicæ Sedis indulto quolibet anno tertia Dominica Septembris celebratur, habeatur tanquam festum principale nostri Ordinis, in cujus honorem Sabbato immediate antecedenti regulare Jejunium ab omnibus nostri Ordinis Fratribus, & Sororibus sit observandum, ita ut a nullo Superiore dispensari possit extra casum necessitatis.

2. Priores Conventuum observari curent cap. 19. nostrarum Constitutionum de vestibus, quod si corrigere negligant suos subditos pileos uniformiter religiosos non deferentes, aut bireta serica, chirothecas, vel pallia per Civitatem, vel quid aureum aut argenteum suis in vestibus, aut manibus portantes, utraque voce careant in proximo futuro Capitulo Provinciali: cui itidem penæ subjiciuntur Priores, si Sacerdotes sine Scapulari Sacra peragere, aut cum bireto sine amictu ad altare accedere, vel in sacris peragendis tunica brevi, scilicet itineraria uti permittant.

3. Quod omnes, & singuli, aut inter se, aut cum secularibus ludos a lege prohibitos habentes, excommunicationem incurrant, reservata facultate absolutionis, juxta formam Constitutionum.

4. Quod Juvenes professi nullimode à conventibus in quibus est Novitiatu, aut Professatus usque ad annum vigesimum primum ætatis removeantur, qui pariter de idoneis Magistris ad literariam eruditionem spectantibus subsidio honorario a Capitulo Provinciali taxando, conductis, sint provisi. Quod si contigerit aliquem Juvenem professum ob legitimam causam a Provinciali removendum esse, talis Juvenis in alio Conventu, in

XXXI.

Dat. 13. Jan. 1691. An. 2.

Exordium.

Decreta prædicta edita fuere in Capitulo gener. 1690.

De Festo B. M. V.

De Vestibus.

De Ludis.

De Professis.

quo